

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla aügyvéd (.....) által képviseltKorlátolt Felelősségű Társaság (.....) felperesnek a(.....) által képviselt II.rendű alperes neve (.....) II. r. és III.rendű alperes neve (.....) III. r. alperesek ellen bérleti díj megfizetése iránti perében a Fővárosi Bíróság 2011. április 5-én kelt 18.G.42.054/2010/7. számú ítéletével szemben az alperesek fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését - a perköltségre is kiterjedően - részben és akként változtatja meg, hogy a marasztalási összeget 2.177.373 (kétmillió-százhetvenhétezer-háromszázhetvenhárom) forintra, az alperesek által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 203.750 (kétszázháromezer-hétszázötven) forintra leszállítja, és a marasztalási összegben belül a kamatfizetési kötelezettséget 1.956.384 (egymillió-kilencszázötvenhétezer-háromszáznyolcvannégy) forint után állapítja meg.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alpereseknek, mint együttes jogosultaknak 76.590 (hetvenhétezer-ötszázkilencven) forint fellebbezési eljárási részilletékből és 55.000 (ötvenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A korábban perben állt I. r. alperes, mint bérlő a 2004. április 1-jén kelt és 2004. október 26-án módosított G 04-095/001 számú bérleti (operatív lízing) szerződéssel hímzőgépet, a G 04-096/001 számú szerződéssel pedig 15 darab varrógépet bérelt a felperesi jogelőd-tól (.....). A hímzőgép bérleti díja 2004. május 5-től 2004. november 4-ig 285.700 forint + áfa, 2004. november 5-től 2007. október 5-ig 154.600 forint + áfa összegű, a varrógépeké 131.000 forint + áfa, 2004. november 5-től 2007. október 5-ig 70.400 forint + áfa összegű volt.

A szerződés elválaszthatatlan részét képezte a bérbeadó által kiadott Általános Szerződési Feltételek (ÁSZF). E szerint bérlő köteles volt a bérleti díjat havonta előre megfizetni (VII.1.). A VIII.1. pont szerint, amennyiben az esedékes díjrészlet az esedékességi hatánapig nem érkezett meg a bérbeadóhoz, a bérbeadó jogosult volt a mindenkorijegybanki alapkamat kétszeresét kitevő mértékű késedelmi kamatra, melynek alapja az áfával növelt teljes elmaradt összeg. Az ÁSZF a bérlő felmondási jogát kizárta (VIII.1.), míg a bérbeadó a szerződést azonnali hatállyal felmondhatta akkor is, ha a bérlő a bérleti díj, illetve egyéb fizetési kötelezettségeivel 30 napot meghaladóan késedelemben esett (VIII.2.5.) A VIII.3. pont kimondta, a bérbeadó felmondása esetén a bérlő azonnal köteles a berendezést visszaszolgáltatni, a bérlő köteles a bérbeadónak megtéríteni a szerződés idő előtti megszűnéséből eredő mindennemű kárát.

A szerződések szerint felperesi jogelőd részéről ügyintézőként.....járt el.

II. és III. r. alperes a szerződéskötések napján az I. r. alperes fenti bérleti jogviszonyokból származó összes fizetési kötelezettsége teljesítéséért készfizető kezességet vállaltak, kezesi nyilatkozataikat a szerződések módosításakor megerősítették.

A felek 2005. november 29-én jegyzőkönyvet vettek fel. Ebben rögzítették, I. r. alperesnek a lízingszerződésekből fennálló tőketartozása 2005. november 5-ig 1.406.250 forint, s azt is, az I. r. alperes a bérlet tárgyául szolgáló eszközöket nem használja, az ügyvezető a cég tevékenységét megszüntette. Alperesek tájékoztatták felperesi jogelődöt, a bérlet tárgyául szolgáló eszközöket megpróbálják értékesíteni, felperesi jogelőd pedig jelezte, a szerződés előtti megszűnés miatt kártérítési igényrel fog élni.

Ezt követően tárgyalásokat folytattak, majd 2006. augusztus 22-én „Szerződés Lezárás” jelölésű okiratban rögzítették: „a 95. számú szerződést módosítják, a bérleti szerződést közös megegyezéssel lezárják, a bérbevevő a bérlet tárgyát képező hímzőgépet a bérbeadónak visszaszolgáltatja”.

Ezen a napon a hímzőgép visszavételéről jegyzőkönyvet is felvettek, ebben a bérleti szerződésből eredő tartozás összegét 2.482.925 forint bérleti díjban jelölték meg, rögzítve, a tartozás kiegyenlítése után a feleknek egymással szemben követelésük

nincs. A jegyzőkönyvre rávezették azt is, a felperesi jogelőd, mint tulajdonos további rendelkezéséig az eszközöket II. r. alperes tárolja és tartja őrizetében.

Felperesi jogelőd 2006. november 3-án a könyveiben 1.972.406 forint bruttó készletértéken nyilvántartott hímzőgépet 2.300.000 forintért értékesítette.

Felperesi jogelőd 2006. szeptember 26-án kelt levelével a 96. számú szerződést az I. r. alperes fizetési kötelezettségének tartós elmulasztására figyelemmel azonnali hatállyal felmondta.

A bérleti díj követelését bruttó 1.179.260 forintban, a szerződés idő előtti megszűnéséből eredő kára összegét 964.620 forintban jelölte meg, s felhívta I. r. alperest a szerződés tárgyát képező eszközök haladéktalan visszaszolgáltatására.

Felperesi jogelőd 2005. október 5-e és 2006. november 2-a között az I. r. alperes által közvetített vevőnek eladta az 1.098.240 forint maradványértékű 15 darab varrógépet, összesen 1.344.000 forint vételárért.

A 2006. április 26-án fizetési meghagyással indult, ellentmondás folytán perré alakult eljárásban felperesi jogelőd keresetét többször módosította, pontosította. Módosított keresetében - annak tartalma szerint - alpereseket a Ptk. 423.§-a és 274.§ (2) bekezdése, valamint az ÁSZF alapján egyetemlegesen 3.256.284 forint lízingdíj hátralék (2.000.693 + 1.255.591), ezen összeg után 2006. november 3-tól a kifizetésig járó jegybanki alapkamat kétszeres mértékét kitevő késedelmi kamat és perköltség megfizetésére, továbbá a szerződések idő előtti megszűnésétől eredő kára megtérítésére kérte kötelezni. Előadta, az eszközök értékesítéséből befolyt vételárat a Ptk. 293. §-a alapján az értékesítés időpontjában fennálló lejárt késedelmi kamat tartozásra, lejárt díj tartozásra, valamint a nyilvántartása szerinti, az értékesítés időpontjában irányadó eszköz érték nyilvántartás szerinti megtérítési igényére számolta el, melyre tekintettel 2006. november 2-i időpontra számítva a 095. számú szerződésből összesen 2.000.693 forint, valamint ezen összeg után 2006. november 3-tól számított, az ÁSZF VIII.1. pontja szerinti késedelmi kamat követelése, míg a 096. számú szerződésből 1.255.591 forint, valamint 2006. november 3-tól szintén az ÁSZF VIII.1. pontja szerinti késedelmi kamat, továbbá 717.164 forint fennmaradó eszközérték követelése áll fenn. A szerződések tárgyát képező eszközöket az I. r. alperes igényeinek megfelelően szerezte be, könyveiben az eszközök bekerülési értéke az általa megfizetett vételáron került nyilvántartásba vételre, azok értékcsökkenését évi 30 %-os amortizációval számolta el. Úgy nyilatkozott, a 095. számú szerződés tárgyát képező hímzőgépet 2.300.000 forint, a 096. számú szerződés tárgyát képező eszközöket 1.344.000 forint bruttó vételáron értékesítette.

Egyebek mellett mellékelte az2006. évi bérleti (operatív lízing) részletvételi tevékenységének szabályzatát.

Alperesek a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérték. II-III. r. alperesek készfizető kezesi, helytállási kötelezettségük fennálltát nem vitatták. A 095. számú szerződés tekintetében a szerződés közös megegyezéssel történt 2006. augusztus 22-i megszüntetéséig 2.172.845 forint, a 096. számú szerződés tekintetében a szerződés 2006. szeptember 29-i azonnali hatályú felmondásig 1.227.750 forint díjtartozásukat elismerték. Az ezt követő időre számított díjkövetelést vitatták arra hivatkozva, a szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetése, illetőleg a szerződés azonnali hatályú felmondása a Ptk. 319.§ (1)-(2) bekezdése és a Ptk. 321.§ (1) bekezdése értelmében a szerződést a jövőre nézve megszüntette, a megszűnést követően további díjjal nem tartoznak. Arra is hivatkoztak, a felperesi jogelőddelútján, akit felperesi jogelőd képviselőjének tekintettek, szóban abban állapodtak meg, hogy a gépek eladásából befolyó teljes vételárát a díjtartozásuk csökkentésére számolják el. Felperes a beszükkült piaci helyzettel tisztában volt, így nem szállította el a gépeket, sőt kifejezetten felkérte a II. r. alperest az értékesítésben segítségre. A hímzőgép 2.300.000 forint, a varrógépek 1.344.000 forint vételárát díjtartozásukra elszámolva az állapítható meg, díjtartozásuk nem áll fenn. Ebből következőn az általuk elismert, a szerződés megszüntetésekor fennálló tartozás a nyereséggel megfizetésre került. Amennyiben a felperes a tartozások ellenére nem mondta volna fel a szerződéseket, a díjakat a futamidő végéig követelhetné tőlük, azonban ettől eltérő jogi és üzleti álláspontra helyezkedett.

Arra az esetre, ha fizetési kötelezettségük mégis fennállna, állították, a jelen gazdasági viszonyok között az ÁSZF-ben kikötött késedelmi kamat mértéke eltúlzott, jogosnak a jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot tartják.

Az alperesi védekezéssel szemben felperesi jogelőd egyebek mellett előadta, a felek közötti megállapodás nem arra vonatkozott, hogy az eszközök értékesítéséből befolyt összeget a bérleti díjhátraléokra és kamatkövetelésre számolják el, hanem arra, hogy a teljes követelését csökkentik a befolyt vételárból. A teljes követeléséhez hozzátartozott az eszközök készletértéke is, hiszen az eszközök az ÁSZF V.1. pontja szerint kizárólagos tulajdonát képezték. Az eszközértéket vissza kellett kapnia.

A felperesi jogelőd perbeli követelését engedményezési láncolat útján a felperes szerezte meg, az elsőfokú bíróság jogutódkénti perbelépését engedélyezte.

Az elsőfokú bíróság tanúként meghallgatta....., aki a szerződések megkötése időpontjában felperesi jogelődnél üzletkötői munkakörben dolgozott.

.....egyebek mellett úgy nyilatkozott, I. r. alperesnél folyamatos fizetési nehézségek merültek fel, ebben az időszakban a varrodaipar már hanyatlott. Ha a szerződéses futamidő alatt az ügyfél szerződésszerűen teljesített volna, a szerződésben meghatározott maradványértéken került volna részére értékesítésre az általa addig lízingelt gép. Az egyeztetésekről általában jegyzőkönyvet szoktak felvenni, nem emlékszik, jelen esetben jegyzőkönyveztek volna, megállapodás emlékezte szerint nem született, csak arra irányuló tárgyalások folytak a felek között. Amennyiben a diszkontált érték fölött kerül sor az értékesítésre, a különbözeti érték levonására külön írásbeli megállapodás szükséges. Az eszközök értékesítésében és elszámolásban már nem vett részt. Tájékoztatási jogosultsága, kötelezettsége volt, kompenzációra a befolyt vételár levonására vonatkozó megállapodást nem köthetett a felperesi jogelőd képviselőjében, csak közvetített a képviselők és alperesek között. Azt is elmondta, a tárgyalások afolytak, melyek során az alpereseket tájékoztatta arról, lehetséges egy ilyen kompenzáció vagy levonás.

I. r. alperes a per tartama alatt 2009. május 27-én felszámolás alá került, vele szemben az elsőfokú bíróság a pert 2011. április 5-én megszüntette.

Az elsőfokú bíróság 2011. április 5-én kelt 18.G.42.054/2010/7. számú ítéletével II. és III. r. alpereseket 3.477.373 forint, valamint ezen összegből 3.256.284 forint után 2006. november 3-tól a kifizetésig számított a mindenkorli jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat, továbbá 407.350 forint perköltség egyetemleges megfizetésére kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolásában egyebek mellett tényként rögzítette, a felek abban állapodtak meg szóban, amennyiben az I. r. alperes közvetítésével létrejött adásvételi szerződésekben elért vételár magasabb a felperes könyveiben nyilvántartott eszköz értéknél, a különbözet I. r. alperes díjtartozásának csökkentésére kerül elszámolásra. A szerződések, illetőleg azok részét képező ÁSZF VIII.3. pontja alapján I. r. alperes díjfizetésre, valamint a bérbeadó szerződés idő előtti megszüntetéséből eredő mindennemű kára megtérítésére vált kötelessé, míg II-III. r. alperesek I. r. alperes nem teljesítése esetére készfizető kezességet vállaltak. Mindkét módosított szerződés I. r. alperesnek felróhatóan a határozott idő előtt szűnt meg. Rámutatott, ha a szerződés közös megszüntetésére a kötelezettnek felróható okból kerül sor, a kötelezett nem védekezhet azzal, „a szerződés megszüntetésére a felek közös akaratával került sor”. Mindezek alapján úgy ítélte meg, alpereseket a szerződések megszűnéséig fennálló díjtartozás megfizetése, a szerződések idő előtti megszüntetéséből eredő felperesi kár megtérítése, valamint a hátralékos díjtartozás után 2006. augusztus 3-i középarányos kezdőidőponttól a szerződésekben foglalt mértékű késedelmi kamat megfizetése terheli. A Pp. 164.§ (1) bekezdése értelmében alpereseknek kellett volna bizonyítaniuk, hogy a felperesi jogelőddel olyan tartalmú megállapodás jött létre, miszerint vevő közvetítése esetén az egész vételár, nem pedig csak a vételár

és a nyilvántartott eszközérték közötti különbözet számolható el a díjtartozásukra. Ezen megállapodás tényéttanú vallomása nem támasztotta alá.

A késedelmi kamat mértékének csökkentését azon okból mellőzte, mivel az ÁSZF szerinti kamatmérték a szerződéses kapcsolatokban általában, de a felek közötti jogviszonyban konkrétan sem tekinthető eltúlzottnak. A marasztalás összecszerűségét a következőképp vezette le.

A G-04-095 szerződés tekintetében annak megszűnéséig I. r. alperesnek 2.172.845 forint díjtartozása keletkezett, míg a futamidő végéig további 2.597.280 forint díjat lett volna köteles megfizetni, melynek elmulasztásával felperesnél ilyen összegű kár jelentkezett. A hímzőgépet felperesi jogelőd 2.300.000 forintért értékesítette, az üzletszabályzat szerint I. r. alperes azt a futamidő végén 1.000.000 forintért vásárolhatta volna meg. Az 1.300.000 forint (2.300.000-1.000.000) különbözetet levonva a 2.597.280 forint kár összegéből (1.297.280) a szerződés megszűnésekor I. r. alperest 2.172.845 forint díj megfizetési, valamint a szerződés idő előtti megszűnésére figyelemmel 1.297.280 forint kártérítési kötelezettség, továbbá a lejárt lízingdíj tartozás után középarányosan a szerződésben kikötött mértékű késedelmi kamat fizetési kötelezettség terhelte.

A G-04-96 szerződés alapján I. r. alperes 1.227.750 forint díj megfizetésére vált kötelessé, valamint a tervezett futamidő végéig további 1.098.240 forintot kellett volna megfizetnie. Felperesi jogelőd az eszközöket 1.344.000 forintért értékesítette, azokat a futamidő végén I. r. alperes 494.960 forintért vásárolhatta volna meg. Így e szerződés megszűnésekor I. r. alperest 1.227.750 forint lejárt lízingdíj, valamint ezen összeg után középarányosan a szerződésben kikötött mértékű késedelmi kamat, valamint a szerződés idő előtti megszűnéséből eredően az 1.098.240 forintból levonva az 1.344.000 forint és a 494.000 forint 849.310 forint összegű különbözetét, 248.930 forint kár megtérítésére, összesen 1.476.680 forint megfizetésére vált kötelessé.

A kár összege után I. r. alperes szintén a szerződés szerinti késedelmi kamat megfizetésére köteles a szerződés megszüntetésének időpontjából.

Rámutatott ugyanakkor, a kereseti kérelemhez kötöttségre és a kereseti kérelmek sorrendiségére figyelemmel a G-04-095 számú szerződés alapján alpereseket „2.693.000” forint (helyesen 2.000.693 forint) és ezen összeg után 2006. november 3-tól számított késedelmi kamat, a G-04-096. számú szerződés vonatkozásában mindösszesen 1.476.680 forint, valamint ezen összegből 1.255.591 forint után 2006. november 3-tól számított késedelmi kamat megfizetésére kötelezte egyetemlegesen alpereseket.

E körben utalt arra, alperesek, mint készfizető kezesek is késedelembe voltak, felperes a perben az I. r. alperessel szembeni Cstv. 37.§ (3) bekezdése szerinti jogvesztést megelőzően követelte tőlük a teljesítést, ezért az 1/2010.(VII.30.) Polgári Jogegységi határozatra is tekintettel egyetemleges kötelezésüknek volt helye.

Az ítélet marasztaló rendelkezésével szemben alperesek fellebbeztek jogi képviselő útján. A kereset teljes elutasítását, felperes első- és másodfokú együttes perköltség viselésére kötelezését kérték. Az elsőfokú eljárásban előadottakat fenntartva

hangsúlyozták, I. r. alperes 2005. júniusában közölte a felperesi jogelőddel, tevékenységét beszünteti, tekintettel arra, csődbűntett alapos gyanúja miatt a Vám és Pénzügyőrség Közép-magyarországi Regionális Nyomozó Hivatala a szerződésben feltüntetett gépeket lefoglalta, ennek következtében I. r. alperes gazdasági tevékenységet nem tudott folytatni. Az elsőfokú bíróság elfogadta azon védekezésüket, II. r. alperes szakmai kapcsolatai révén vevőt közvetít a gépek eladása érdekében, melyből befolyt vételár a díj csökkentésére fordítható, valamint azt is, hogy a felmondás következtében a felek között a szerződés a jövőre megszűntnek tekintendő. A tervezett további futamidőre így díjkövetelése felperesnek nem lehet.

Hivatkoztak arra,tanú vallomásában igazolta azon megállapodás tényét, miszerint ha az elért vételár fedezi az eszközök értékét, azt a díjtartozás csökkentésére számolják el. A II. r. alperes közvetítésével értékesített gépek ellenértéke a felpereshez befolyt, tulajdonába került. Utaltak arra, az elsőfokú eljárásban hivatkoztak a Ptk. 319.§ (1)-(2) bekezdésének rendelkezéseire, mely szerint a szerződés közös megegyezéssel megszüntetése vagy felbontása esetén a szerződés a jövőre nézve szűnik meg, és a felek további szolgáltatással nem tartoznak. Hivatkoztak továbbá a Ptk. 321.§ (1) bekezdésére is, mely szerint a felmondás a szerződést megszünteti. A felmondási határidők elteltével tehát a szerződések megszűntek.

Sérrelmezték, az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat mértékét nem látta mérsékelhetőnek annak eltúlzott volta hiányában. Állították, a banki alapkamat duplájának elfogadása és ilyen mértékű kamat megfizetésére kötelezésük eltúlzott. Az adott helyzetben elvárható módon jártak el, a kár elhárítása érdekében a gépeket értékesítették, a befolyt összeget felperesnek átadták.

Felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés korlátai között bírálta felül, s a fellebbezést az alábbiakra tekintettel részben megalapozottnak találta.

A Ptk. 423.§-a szerint a bérleti szerződés alapján a bérbeadó köteles a dolgot időlegesen a bérlő használatába adni, a bérlő pedig bért fizetni.

A Ptk. 430.§ szerint a szerződésben megállapított idő elteltével vagy a szerződésben meghatározott körülmények bekövetkeztével a bérlet megszűnik.

A Ptk. 240.§ (1) bekezdése értelmében a felek főszabályként közös megegyezéssel módosíthatják a szerződésük tartalmát.

A Ptk. 319.§ (1)-(2) bekezdése értelmében a felek a szerződést közös megegyezéssel megszüntethetik, ez esetben a szerződés a jövőre nézve szűnik meg, és a felek további szolgáltatásokkal nem tartoznak.

A Ptk. 321.§ (2) bekezdése kimondja, a felmondás a szerződést megszünteti.

A lízingszerződés a hatályos Ptk-ban nem szabályozott, atipikus finanszírozási szerződésforma, amelynek keretén belül a lízingbeadó a lízingbevevő megbízásából beszerzett eszközöket meghatározott futamidőre díjfizetés ellenében a lízingbevevő birtokába, használatába adja.

A bérleti szerződéshez hasonlóan tehát a lízingbevevőt is díjfizetési kötelezettség terheli, a felek pedig a szerződés megszűnésekor elszámolni tartoznak, elszámolásukra elsődlegesen az általuk megkötött szerződés rendelkezései irányadóak.

Az adott ügyben felperes keresetében annak tartalma szerint a bérleti (operatív lízing) szerződéses jogviszony megszűnéséig keletkezett I. r. alperesi bérleti díj tartozás megfizetése és a szerződés idő előtti megszűnéséből eredő kára megtérítése iránt érvényesített igényt.

Felperes az elsőfokú bíróság elszámolás körében tett ítéleti megállapításait, a marasztalási összeg levezetését, az elszámolás módját nem vitatta, ezért a fellebbezés elbírálásánál a Fővárosi Ítéltábla is az elsőfokú bíróság által kimunkált számítási módot követte.

Az elsőfokú bíróság a G 04-096/001 számú szerződés tekintetében a felek közötti szerződést, a felek perbeli nyilatkozatait, valaminttanúvallomását helyesen értelmezte, értékelte.

Helyesen indult ki abból, I. r. alperest, elismerésére tekintettel is, egyrészt terhelte a felperesi jogelőd felmondása folytán a szerződés 2006. szeptember 29-i megszűnéséig fennállt 2.172.845 forint bérleti díj tartozás megfizetése, másrészt a szerződés megszűnésétől a szerződés eredeti megszűnési időpontjáig, 2007. október 5-ig a felperesi jogelődnek még járó 1.198.240 forint megtérítése, mely összegből megfizetésétől felperesi jogelőd az I. r. alperes bérleti díjfizetést elmulasztó, felróható magatartása miatti felmondása folytán esett el.

Az elsőfokú bíróság ez utóbbi kárösszegeből pedig helyesen helyezte levonásba csupán az értékesített eszközök befolyt vételárának és a maradványösszegnek a különbözetét, mivel a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint sem volttanúvallomásával alátámasztott azon alperesi tényállítás, miszerint a befolyt vételár egésze elszámolandó az I. r. alperes díjtartozására.ugyanis azt adta elő, kompenzációra vonatkozó megállapodás megkötésére nem volt jogosult, a felek közötti megállapodásokat, egyeztetéseket pedig jegyzőkönyvben szokták rögzíteni, erre nézve jegyzőkönyv nem készült.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a 96. számú szerződés vonatkozásában helytállóan állapította meg I. r. alperes fizetési kötelezettségét 1.476.680 forintban.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság a G 14-095/001. számú szerződés elszámolása tekintetében, amikor a szerződés 2006. augusztus 22-i megszűnését követő I. r. alperesi 2.597.280 forint díjtartozást is felperes felmerült káraként vette figyelembe.

A felek ugyanis e jogviszonyukat a 2006. augusztus 22-i, a bérleti szerződést közös megegyezéssel módosítva, közös megegyezéssel zárták le, amely esetre azonban sem az eredeti szerződésük, sem a szerződésmódosítás alperes számára a szerződés korábbi megszűnésével összefüggő fizetési (kártérítési) kötelezettséget nem írt elő, szemben a felmondás esetével.

E vonatkozásban tehát kötelezettség a bérletet nem terheli, I. r. alperes sem tartozik a megszűnést követő időre bérleti díjat fizetni, illetőleg a díjkiesést felperesnek megtéríteni.

A helyes elszámolásnál a Fővárosi Ítéltábla abból indult ki, felperes a szerződés megszűnéséig 2.000.693 forint díjigényt érvényesített. Ezen összeget szükséges csökkenteni a hímzőgép eladásából befolyt vételár és a maradványösszeg 1.300.000 forint összegű különbözetével, melynek eredményeként I. r. alperest a 95. számú szerződés tekintetében 700.693 forint díjfizetés terheli.

Mindezek alapján az I. r. alperesnek a két szerződésből eredő összes fizetési kötelezettsége 2.177.373 forintban állapítható meg, mely összegből a 700.693 forint összegű és a felperesi kereseti korlátra tekintettel az 1.255.591 forint összegű díjtartozás után köteles késedelmi kamatot fizetni.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróságnak a késedelmi kamat tekintetében elfoglalt álláspontját.

Kétségtelen a Ptk. 301.§ (4) bekezdése, korábbi számozás szerint (3) bekezdése értelmében a felek által túlzott mértékben megállapított késedelmi kamatot a bíróság mérsékelheti.

Az sem vitás, a szerződések megkötésének időpontjában a gazdálkodó szervezetek közötti fizetési késedelem tekintetében a jegybanki alapkamat kétszeresét kitevő kamatmérték kikötéséről rendelkező jogszabály (86/1990.(XI.14.) Korm. rendelet) már nem volt hatályban, de a gazdálkodó szervezetek között továbbra is általános és elfogadott gyakorlat maradt az ilyen mértékű kamat kikötése, ezért a szerződésben kikötött, és a II-III. r. alperes által sérelmezett kamatmérték is megfelelt a gazdálkodó szervezetek között általában alkalmazott késedelmi

kamatnak, ezért annak mértéke nem tekinthető eltúlzottnak, nem volt indokolt a mérséklése.

Tekintve, II-III. r. alperesek az I. r. alperes szerződésekből eredő tartozásáért készfizető kezességet vállaltak, az elsőfokú bíróság az I. r. alperes cégjegyzékből törlésére tekintettel helyesen rendelkezett II-III. r. alperesek egyetemleges marasztalásáról.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését, a pernyertesség-pervesztesség megváltozott arányára figyelemmel a perköltségre is kiterjedően a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján kötelezte felperest az alperesek fellebbezési eljárási részilletékből és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A másodfokú eljárásban a részben pernyertes felperesnek költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2011. december 16.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző